

KOMUNIKAT PRASOWY nr 155/25

Luksemburg, 11 grudnia 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-485/24 | Locatrans

Praca wykonywana w kilku państwach: Trybunał wyjaśnił sposób określania prawa właściwego w przypadku zmiany miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę

W 2002 r. przedsiębiorstwo transportowe Locatrans z siedzibą w Luksemburgu, zatrudniło obywatela Francji jako kierowcę. Jego umowa o pracę przewidywała, że podlega ona prawu luksemburskiemu. Zgodnie z umową kierowca miał wykonywać przewozy w kilku państwach europejskich, w tym we Francji. Działalność kierowcy stopniowo w coraz większym stopniu koncentrowała się na Francji, co pracodawca uznał w 2014 r., powołując się na obowiązek zgłoszenia kierowcy do francuskiego systemu ubezpieczeń społecznych. W tym samym roku, w związku z odmową skrócenia czasu pracy przez kierowcę, Locatrans rozwiązało z nim stosunek pracy.

Kierowca zwrócił się z powództwem do sądu pracy w Dijon (Francja), który odrzucił jego roszczenia po rozpatrzeniu ich na podstawie luksemburskiego prawa pracy. Orzeczenie to zostało jednak uchylone przez sąd apelacyjny w Dijon, który uznał, że zgodnie z konwencją rzymską¹, mając na względzie miejsce, w którym pracownik zazwyczaj świadczył pracę – czyli Francję – prawem właściwym dla umowy jest prawo francuskie. Locatrans wniosło skargę kasacyjną od tego wyroku.

Francuski sąd kasacyjny zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości. Zasadniczą kwestią w tej sprawie jest ustalenie, które prawo, w razie braku wyboru prawa przez strony, jest prawem właściwym, w sytuacji gdy pracownik, po wykonywaniu pracy przez pewien czas w określonym miejscu, wykonuje następnie swoją działalność w innym miejscu, które ma stać się nowym miejscem, w którym pracownik będzie zazwyczaj świadczył pracę.

Trybunał odpowiedział, że **podczas badania wszystkich okoliczności w celu ustalenia prawa, które będzie właściwe** w przypadku braku wyboru prawa przez strony **należy wziąć pod uwagę nowe miejsce pracy, które ma stać się miejscem, w którym pracownik będzie zazwyczaj świadczył pracę.**

Konwencja rzymska ogranicza swobodę wyboru przez strony prawa właściwego, ponieważ nie może ona prowadzić do pozbawienia pracownika ochrony, która przysługuje mu na podstawie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, które miałyby zastosowanie w przypadku braku wyboru prawa. W celu ustalenia prawa właściwego w takim przypadku konwencja przewiduje dwa łączniki – łącznik państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę, bądź, w braku takiego miejsca, prawo państwa, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, w którym pracownik został zatrudniony. Jednak żaden z tych łączników nie znajduje zastosowania, gdy z całokształtu okoliczności wynika, że umowa o pracę wykazuje ściślejszy związek z innym państwem, w którym to przypadku stosuje się prawo tego innego państwa.

Zdaniem Trybunału pierwszy z wymienionych wyżej łączników nie pozwala na określenie państwa w sytuacji, gdy w trakcie trwania całego stosunku pracy nastąpiło przeniesienie miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę, z jednego państwa do drugiego.

Należy zatem posłużyć się drugim łącznikiem, tj. łącznikiem siedziby przedsiębiorstwa, w którym pracownik został

zatrudniony. W niniejszej sprawie siedziba ta znajduje się w Bettembourgu (Luksemburg).

Sąd kasacyjny będzie musiał ustalić, czy z całokształtu okoliczności nie wynika, że rozpatrywana umowa o pracę wykazuje jednak ściślejszy związek z Francją. W ramach tego badania **będzie musiał wziąć pod uwagę wszystkie elementy charakteryzujące stosunek pracy**, takie jak **ostatnie miejsce, w którym kierowca zazwyczaj świadczył pracę, oraz obowiązek przynależności do francuskiego systemu zabezpieczenia społecznego**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Artykuł 6 [Konwencji](#) o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (zwanej dalej „konwencją rzymską”).